

പള്ളികൂദാശാകാലം

വചന വിചീണന

പള്ളികൂദാശാകാലം നാലാം ഞായർ

മതതാ 22,41-23,22

“

“കിസ്തുവിജ്ഞാന്” ഉത്തരമായി
അടക്ക വാക്കുപോലും പറയാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല.”
അറിവുജീവൻ്റെ ചൊദ്യത്തിനുമുമ്പിൽ
എശ്വർത്തപ്പാലും ഉത്തരമാണ്!”

”

41-42 ഫ്രിസേയർ ഒരുമിച്ചുകൂടിയപ്പോൾ യേശു അവരോടു ചോദിച്ചു:
അങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി എന്തു വിചാരിക്കുന്നു? അവൻ ആരുട
പുത്രനാണ്? ദാവീദിന്റെ, എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.

നികുതി കൊടുക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും പ്രധാന കല്പനയെക്കു
റിച്ചും ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നതിച്ച് പ്രീശരെയാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. മിശിഹായെക്കുറിച്ച്
ഇരുണ്ട ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നതികുന്നേം, അവൻ ഉത്തരം പറയേണ്ടിരിക്കുന്നു. ചോദ്യം
ഭൗമികനായ മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്, ഉത്തരിതനായ മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ളതല്ല.
ക്രിസ്തീയവിശ്വാസമാണ് ഇവിടെ പ്രതിപാദ്യം. മിശിഹായുടെ പുത്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച്
അവൻ ഉത്തരം പറയേണ്ടിരിക്കുന്നു. മിശിഹാ ദാവീദിന്റെ പുത്രനോ, ദൈവത്തിന്റെ
പുത്രനോ? ‘അവൻ ദാവീദിന്റെ പുത്രനാകുന്നു’ എന്ന അവരുടെ ഉത്തരം മിശിഹായെ
കുറിച്ചുള്ള പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നുവരുന്നതാണ്.

“കിസ്ത്

ആരുടു പക്ഷത്താണ്?”

അടക്കം

ധ്യാനത്തിൽ ആവശ്യമാക്കുന്ന

ചോദ്യമാണിരി

43-46 അവൻ ചോദിച്ചു: അങ്ങനെയെക്കിൽ ദാവീദ് ആത്മാവിനാൽ
പ്രചോദിതനായി അവനെ കർത്താവ് എന്നു വിളിക്കുന്നതെങ്ങനെ?
അവൻ പറയുന്നു: കർത്താവ് എൻ്റെ കർത്താവിനോടരൂപിച്ചുയ്തു:
ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദങ്ങൾക്കു കീഴിലാക്കുവോളും
നീ എൻ്റെ വലത്തുലോഗത്ത് ഉപയിക്കുന്നവുകും. ദാവീദ് അവനെ
കർത്താവേ എന്നുവിളിക്കുന്നുവെക്കിൽ അവൻ അവൻ്റെ
പുത്രനാകുന്നതെങ്ങനെ? അവനോട് ഉത്തരമായി ഒരു വാക്കുപോലും
പറയാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. അനുമുതൽ അവനോട് എന്നെങ്കിലും
ചോദിക്കാൻ ആരും ദയവുംപൂർത്തുമില്ല.

ഇരുണ്ടു അവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് അത് തള്ളിക്കളയാനല്ല.
ശരിയായി വിശദിക്കിക്കാനാണ്. മിശിഹാ ‘ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ’ എന്നതിലുപരി ദൈവം
പുത്രനാണ്, ദൈവമാണ്. പുതിയ നിയമം പല തവണ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു സകീർത്തനവാ
ക്രമാണ് (110.1) അതിനു തെളിവായി ഇരുണ്ടു ഉദ്ധരിക്കുന്നത് (അ.ച 2.34...; 1 കോഡി
15.25; പെബ്രി 1.13).

ദാവീദിനെ സകീർത്തനകർത്താവായി കാണുന്നതുകൊണ്ടാണ്, ‘അദ്ദേഹം ആത്മ
വിനാൽ പ്രചോദിതനായി പറഞ്ഞു’ എന്ന് ഇരുണ്ടു പറയുന്നത്. സകീ 110.1 - 10 വാക്യം
ഇങ്ങനെയാണ്; “കർത്താവ് എൻ്റെ കർത്താവിനോട് അരുൾചെയ്തു. ഞാൻ നിന്റെ ശത്രു
ക്കളെ പാദപീഠമാക്കോളും നീ എൻ്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിരിക്കുക.” വിജയിയായ
രാജാക്കമാർ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്യുന്നോൾ, പരാജിതരാജാവിനെ പാദപീഠമെ
ന്നപോലെ മുനിൽ കിടത്തി അയാളുടെമേൽ പാദങ്ങൾ വയ്ക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു
(ജോഷ് 10.24). ഇന്ത്യൻ ദൈവമായി സകലപിച്ചു ഒരുന്നതപീഠത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരുന്നത് വ്യക്തി, തന്റെ

പള്ളികൂദാശാകാലം / നാലാം ഞായർ / മതതാ 22,41-23,22

“മനം റിംഗർ മരുക്കൽ
റിംഗർ പാദങ്ങൾക്ക്
കീഴിലാക്കുവോളോ റി
റിംഗർ വലത്തുഭാഗത്ത്
ചുവിഴ്ച്ചാവുക്”
ഒരു ഇല്ലാത്തവർക്ക്
വെദ്യം തുണി

വലത്തുഭാഗത്തുള്ള സിംഹാസനത്തിലിക്കാൻ രാജവിനെ കഷണിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. 110-ാം സക്രിയത്തനം ആ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ വിരചിതമായതാണ്. മത്തായി ശത്രുക്കളെ പാദപീഠമാക്കുന്നതെക്കുറിച്ചു പരാമർശിക്കുന്നില്ല.

ഇരുപ്പൊരു ദിവസം ഉണ്ടായിരുന്നത്, ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഇരുന്നാണ്. ദൈവം ക്രുശിത്തെ ഉത്ഥാനംപാശികർത്താവായി ഉയർത്തുകയാണ് ചെയ്തത് (അ.ച 2.36). ക്രിസ്തീയവിശ്വാസപ്രമാണതിൽ, ഇരുപ്പൊരു ദിവസിന്റെ അവിടുതേക്കു യോജിക്കുന്നത് ‘ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ’ എന്ന പദവിയാണ്. മിശിഹാ കർത്താവാണ്. അവിടുന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലിരുന്നു ദൈവികശക്തിയോടെ ഭരണം നടത്തുന്നു. ഇസ്രായേൽ പ്രതീക്ഷിച്ചത് അങ്ങനെ രോധിപത്രമല്ല. മുകളിൽ സുചിപ്പിച്ചു സകലപ്പമാണ് പ്രഭാവസിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ക്രിസ്തുസ്തവത്തിൽ കാണുന്നത് (ബോധ 1.3).

പിൻക്കാല യഹൂദമതം 110-ാം സക്രിയത്തനെത്തു ദാവീദുവംശജനായ മിശിഹായ്ക്ക് അനുകൂലമായി വ്യാക്യാനിക്കുന്നില്ല. അതു ദൈവസ്തവരോടുള്ള വിഭേദം കൊണ്ടാവാം. സക്രിയത്തനുഗമത്തിന്റെ കർത്താവ് ദാവീദാണ്. “കർത്താവ്” (ദൈവം) എന്റെ കർത്താവിനോട് (ദാവീദിന്റെ പുത്രനോട്) പറഞ്ഞു.” അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ദാവീദ് മിശിഹായെ ‘എൻ്റെ കർത്താവ്’ എന്നാണു വിളിക്കുന്നത്. മിശിഹായെ ‘എൻ്റെ കർത്താവ്’ എന്നു ദാവീദുവിശേഷിപ്പിക്കുന്നുകിൽ, മിശിഹാ ദാവീദിന്റെ പുത്രന്മല്ലെന്നു സ്പശ്ചം. കേൾച്ചയുടെ വിശ്വാസപ്രവൃത്താവനത്തിൽ കാണുന്നത് (16.16) ആറിമസദയക്കു ദൈവപുത്രനായ ഇരുപ്പൊരു ലുള്ള വിശ്വാസമാണ്.

മത്തായി 23,1-22

സദാചരിത്രത്തിൽ ഇതുപോലെ തെറ്റിവരിക്കണ്ണെടു വേബാരു അദ്ധ്യായമില്ല, ‘കപടനാട്ടകാരായ പ്രീശരേ, നിയമജ്ഞരേ, നിങ്ങൾക്കു ദുരിതം!’ എന്ന പ്രയോഗം പശ്ചിത്താവെബിളിൽ 8 പ്രാവശ്യവും ഗ്രിക്കു വെബിളിൽ 7 പ്രാവശ്യവും കാണുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായം പ്രീശരെയും നിയമജ്ഞത്തേരേയുമായ്ക്കും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്നു തെന്നാമെങ്കിലും, ശിശ്യരെക്കുടി ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്, ‘ഇരുപ്പൊരു ശിശ്യരോടും ജനകൂട്ടത്തോടും അരുൾചെയ്തു’ (23.2). 3-7 വരെ വാക്കുങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്ന പ്രീശരിലും നിയമജ്ഞരിലും നിന്ന് അവർ വ്യത്യസ്ഥരായിരിക്കണം. 8-12 വരെയുള്ള വാക്കുങ്ങൾ ശിശ്യരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ, ഈ അദ്ധ്യായം മുഴുവൻ വിശ്വാസികളെക്കുടി ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്. (പ്രീശരും നിയമജ്ഞരും അങ്ങനെയായിരുന്നുണ്ടോ എന്നല്ല, വിശ്വാസികൾ എങ്ങനെയായിരിക്കണം എന്നു സമർത്ഥിക്കുകയാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം).

മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ, പ്രീശരുമായുള്ള ചർച്ചയ്ക്കുശേരം അവർക്കും നിയമജ്ഞരെക്കുമെന്തിരേ ഇരുപ്പൊരു ശാപവച്ചുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നു. ലുകായുടെ സുവിശേഷത്തിൽ, ഒരു പ്രീശരെ പിടിച്ചുവാച്ച് (പ്രീശരെക്കെതിരെ മുന്നു നിയമജ്ഞരെക്കെതിരെ മുന്നു ശാപവാക്കുകൾ അവിടുന്ന് ഉച്ചരിക്കുന്നു. ‘പ്രീശരേ, നിയമജ്ഞരേ’ എന്ന സംഖ്യാധനയോടെ മത്തായി അവ കൂട്ടിക്കാലരത്തി അവതരിപ്പിക്കുന്നു (23.15, 16-22).

യഹൂദിരുവു ചിന്താഗതിക്കു സഹായകമായ ഇത്രയധികം ശക്തമായ ശാപവച്ചുകൾ ഇരുപ്പൊരു ഉച്ചരിച്ചുരിക്കുമോ എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരുണ്ട്. ദൈവത്തോടും ഉടനടിയോടും വിശ്വസ്തത കാട്ടണമെന്ന ആഹ്വാനവുമായി പ്രവാചകരാർ ശക്തമായ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചിടുന്നു. ദുഷ്ക്രായ മുടയാർക്കെതിരെ എസക്കിയേൽ ശക്തമായ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ചിടുന്നു (34.1-10).

ഒന്നു പറയുകയും വേബാനു പ്രവർത്തികയും ചെയ്യുന്നവർ കപടനാട്ടകാരാണ് (പ്രഭ 1.2, 8-30). ‘പീഡനങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ പനിമാംസം തിന്നണം’ എന്നും

“ദൈവരൂദ (പ്രവർത്തികൾ

ഭിന്നകൾ അനുകരിക്കരുത്*

ആരൂപദശയക്കില്ലോ

(പ്രവർത്തികൾ

അനുകരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ

ഒരു എത്തവണ്ണില്ലോ

മാത്രമായിരിക്കണം

ആത്മാർത്ഥമസുപ്പിത്തുകൾ ഉപദേശിക്കുന്നോഴും വിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടി വീരചരമമടഞ്ഞ എല്ലാസിന്റെ മാതൃക സത്യസന്ധതയ്ക്ക് ഉദാഹരണമാണ് (2 മകാ 6.21 – 25). പ്രീശ ദൈവം നിജമാരണരെയും അവഹേളിക്കയല്ല, തങ്ങളുടെ മതാത്മകര ഇരുശോടുടെ പ്രഭോ ധനാവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നോ എന്നു പരിശേധികാർ വിശ്വാസികളെ സഹായിക്കാണ് ഈ വിവരങ്ങളിൽ ലക്ഷ്യം.

മതായിയുടെ അവതരണരീതി കണക്കിലെടുത്താൽ, പ്രതിയോഗികൾക്കെതിരെ ഇരുശോ ചെയ്യുന്ന അവസാനപ്രഭാഷമാണിൽ. ഇതിന് സുവിശേഷപ്രഭോഷണസ്വഭാവമില്ല. ഈ പ്രഭാഷണത്തിൽ, ശ്രമകർത്താവിൻ്റെ കൈ കാണാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം സുക്രത ഭ്രാത്രിപ്പിൽനിന്നും (ലുകാ 20.45 – 47; 11.42 – 52), പ്രേക്ഷിത പ്രഭാഷണത്തിൽനിന്നും (10 – 5 – 15) വരുന്ന പാക്കങ്ങളും സ്വന്തമായ ചില പാക്കങ്ങളും (23.37 – 39) ചേർത്താണ് ഈ പ്രഭാഷണം തയ്യാറാക്കുന്നത്. ചിലർ ഇതിനെ, ഇരുശോയുടെ പ്രഭാഷണമെന്നല്ല, മതായിയുടെ പ്രഭാഷണമെന്നാണു വിശ്വേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിനെ മുന്നായി വിജീകാം. അവ അബാദ്യപ്രഭാഷയകരക്കുറിച്ചും (വാ. 1 – 12), ശാപവച്ചുകളുകുറിച്ചും (വാ. 13 – 33), ശിശ്യരുടെ സഹനത്തകുറിച്ചും (വാ. 34 – 39) ഉള്ളവയാണ്.

കട്ടുക: റവ. ഡോ. തോമസ് കയ്യാലപറമ്പിൽ

“സുവിശേഷ വ്യവാനം: മതായി”

പാളിക്കുപ്പാരുകാലം / നാലാം ശ്രാവം / മണ്ണാ 22,41 - 23,22